

[Jørgen Jørgensen.]

jeg har ikke Indtryk af, at det helt er blevet forstaaet af det ærede Medlem. Jeg afviser det aldeles kategorisk. Det er urigtigt og usandfærdigt. Jeg har kun drøftet med Udenrigsministeren, hvad vi har drøftet, naar vi drøftede Tingene i de fortrolige Møder, og jeg har aldrig nogen Sinde hos Udenrigsministeren mødt Bagtalelse eller Illoyalitet over for det ærede Medlem, medens det ærede Medlem sad som Regeringschef.

Dernæst vil jeg gerne pege paa een Ting til. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har i Aften meget stærkt og meget kategorisk erklæret, at der aldrig af Udenrigsministeren har været rejst Indvendinger imod den Politik, det ærede Medlem førte som Statsminister. Men saa trænger det til en Forklaring, hvordan det er kommet paa Tale mellem den daværende Forsvarsminister og Udenrigsministeren, at de skulde gaa ud af Ministeriet. Naar det heller ikke er om det taktiske Spørgsmaal, der har foreligget nogen Uoverensstemmelse inden for dette Ministerium, er en Forklaring nødvendig. Man taler dog ikke om at gaa ud af Ministeriet, hvis det slet ikke har foreligget som et Problem. Det kan ikke blive staaende, at den tidligere Statsminister aldeles afgjort siger, at der aldrig i Ministeriet har foreligget en Diskussion om det taktiske i Sydslesvigsspørgsmaalet; alle var enige, altsaa enige med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, og samtidig aabenbarer det ærede Medlem Hr. Harald Petersen, at han havde sagt til den daværende Udenrigsminister, at hvis han gik ud af Ministeriet, gik han med. En Forklaring herpaa tror jeg dog maatte have en vis Interesse i denne Forbindelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Petersen: Den højtærede Statsministers Postulat om en saglig Uenighed mellem den tidligere Statsminister og os andre hører ingen Steder hjemme. Jeg kan dokumentere det bl. a. ud fra et officielt Referat, hvis jeg maa tillade mig et lille Citat. Statsministeren fremsatte, mig uafvidende samme Dag, som jeg talte i Ringsted, altsaa i September, i øvrigt om det samme Spørgsmaal, Udtalelser, der var fuldkommen parallelløbende med det, jeg sagde i Ringsted, de Udtalelser, som var forelagt den højtærede Udenrigsminister til Godkendelse. Der siger den tidligere Statsminister bl. a. — hvis jeg maa citere —

„Mange er bange for den Risiko, at vi gennem en Afstemningsparagraf i Fredstraktaten skulde binde os til at modtage Sydslesvig til sin Tid, uanset under hvilke Forhold et Flertal for Danmark blev opnaaet. Kan vi imidlertid naa frem til Enighed om at kræve en Afstemning derne ad Aare paa et Tidspunkt, hvor Forholdene er afklarede, vil jeg godt gaa med til en Bestemmelse om, at Danmark og den danske Befolkning til den Tid stilles frit med Hensyn til, om man godkender de Motiver, der maatte have ført til et Flertal for Tilslutning til Danmark, og om man paa Grundlag deraf vil modtage Sydslesvig“.

altsaa en Udtalelse, der Ord for Ord dækker den Opfattelse, jeg gjorde gældende. Jeg siger igen: i det saglige, i det reelle var det Udtryk for den samme Opfattelse i September 1947, som da vi begyndte paa Forarbejderne til Noten af 1946. Der var ingen saglig, reel Forskel.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen skal jeg sige, at jeg gentagende i Aften har sagt, at der har været Uenighed med Hensyn til det taktiske Oplæg i visse Situationer. Det har jeg ikke lagt Skjul paa; derfor er det ærede Medlems Spørgsmaal overflødigt, det er besvaret for længst.

Den højtærede Statsminister sagde, at jeg spillede ingen Helterolle i Dag. Det har jeg heller ikke tilstræbt. Jeg har over for det Væv af halve Tilstaaelser og det, der næsten er værre, som efterhaanden har aflejret sig ved alle disse forskellige Bemærkninger om den ansvarlige Udenrigsleder, ikke søgt at spille en Helterolle, men at faa en lille Smule af den Taage lettet, der omgiver den højtærede Udenrigsminister, og jeg tror, at det er lykkedes; jeg tror, at enhver kan se, at den Stilling, han har anbragt sig i, henholdsvis i den tidligere og i den nuværende Regering, hans forskellige Standpunkter til samme Sag med korte Mellemrum, godtgør, at det var en Fejl af ham at bøje sig for Ønsker fra den højtærede Statsminister, og at det var en Fejl af den højtærede Statsminister at bede den højtærede Udenrigsminister gaa ind i hans Regering. Begge har været bedst tjent med, at det ikke var sket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede Statsminister bemærkede nu for lidt siden, at denne Diskussion var startet af Bladene.